

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria
privind readmisia cetățenilor proprii și a străinilor,
semnat la București, la 23 iunie 2000**

Analizând proiectul de **Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind readmisia cetățenilor proprii și a străinilor, semnat la București, la 23 iunie 2000**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.193 din 27.10.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

1. Denumirea corectă a Convenției din 1950 la care se face referire în Preambul este "Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale", încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, iar "Convenția privind statutul refugiaților" a fost adoptată la Geneva la 28 iulie 1951. Expresia **semnată**, care a fost folosită în preambulul Acordului este nepotrivită în cazul unei convenții multilaterale, deoarece aceasta este **adoptată și nu semnată**.

2. Titlul corect al art.1 ar fi fost "Definiții" și nu "Termeni", cu atât mai mult cu cât în art.9 se folosește ca titlu cuvântul "Termene", ceea ce poate crea confuzie.

3. Din definiția dată termenului de "străin" (art.1 lit.a), rezultă că nu s-a reglementat expres și cazul **apatridului**, deși practica ar fi impus o astfel de reglementare.

4. Limba pe care o vorbește o persoană nu poate constitui o prezumție de cetățenie - așa cum s-a prevăzut în art.3 pct.2, lit.c; în condițiile actuale, tot mai multe persoane vorbesc mai multe limbi și nu se poate pretinde că acestea au cetățenia statului în a cărei limbă se exprimă la un moment dat sau într-o anumită situație.

5. În art.16 pct.1, era preferabilă expresia "pe căi diplomatice", în loc de "pe canale diplomatice".

6. Problema **readmisiei unui străin** este reglementată în trei locuri: - art.4, art.5 pct.1 și pct.2. Cele trei texte distincte ar trebui să corespundă nevoii de a reglementa trei situații diferite. Cu toate acestea, ipotezele nu sunt formulate în termeni care să confirme acest lucru. Între ipoteza din art.4 și cea din pct.1 al art.5 există doar o singură nuanță, și anume aceea că prima se face pe baza unei "notificări prealabile" iar cea de a doua "pe baza unei solicitări scrise; or, în realitate, în ambele cazuri trebuie să existe o solicitare scrisă; prin urmare, nu rezultă în ce constă diferența dintre cele două ipoteze.

Pe de altă parte, prevederea referitoare la intrarea unui străin direct de pe teritoriul statului solicitat, dacă intrarea contravine legislației statului solicitant, (art.5 pct.1), face superfluă dispoziția privind străinul care are dreptul să locuiască pe teritoriul statului solicitant.

p. PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1268/01.11.2000